

РЕШЕНИЕ

№ 14799

гр. София, 17.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 10.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **13404** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административния процесуален кодекс (АПК) вр. чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на Т. Г. Г. от [населено място], [улица] срещу Заповед № РД-54 от 02.12.2025 г. издадена от директора на Националния институт за недвижимо културно наследство (НИНКН), с която на основание чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е отстранен временно от работа като държавен служител, заемащ длъжността главен секретар на НИНКН по повод образувано срещу него дисциплинарно дело със Заповед № РД-52 от 24.11.2025 г. на директора на НИНКН.

С жалбата е направено искане за отмяна на оспорения административен акт на предвидените основания в чл. 146, т. 2, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК. Твърди се, че към момента на издаване на заповедта не е било образувано дисциплинарно производство срещу жалбоподателя Т. Г..

В съдебното заседание жалбоподателят лично и процесуалният му представител – адв. Й., САК поддържат искането в жалбата. Ангажират писмени доказателства в подкрепа на становището за несъответствие на оспорения административен акт с целта на закона. В писмената защита на адв. Й. (л. 131 – л. 132) е поставен акцент на липсата на валидно образувано дисциплинарно производство, без да са посочени дата и място на извършване на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, нарушените виновно служебни задължения и доказателствата, които ги потвърждават. Обърнато е внимание на констатациите на Дисциплинарния съвет, отразени в протокола от проведено на 02.12.2025 г. заседание. Изложени са аргументи за липса на мотиви за прилагане на предвидената в чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл временна мярка и несъответствието ѝ с целта на закона. Претендират се разноски.

В писмения отговор на жалбата, депозиран от пълномощник на директора на Националния

институт за недвижимо културно наследство – адв. Е. Р., САК (л. 110 – л. 111) при условията на алтернативност е застъпено становище за недопустимост и за неоснователност на жалбата. Твърди се, че не отговаря на изискванията на чл. 150, ал. 1, т. 6 от АПК, доколкото не сочи в какво се изразява незаконосъобразността на оспорения административен акт. Изложени са съображения, че същият не подлежи на съдебен контрол поради липса на предмет - издава се по целесъобразност от административния орган. В подкрепа на тезата за недопустимост на жалбата се сочи, че на 09.12.2025 г. на жалбоподателя Т. Г. е връчена заповед, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение, на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 от ЗДСл. Становището по основателността на жалбата е аргументирано с липса на основания за отмяна на оспорения административен акт и временният характер на приложената мярка.

В проведеното съдебно заседание процесуалният представител на ответника – адв. Р. оспорва жалбата и счита, че следва да бъде отхвърлена като неоснователна, ако съдът не приеме тезата за недопустимост и не прекрати производството по делото. Поддържат се изложените аргументи в писмения отговор. Претендират се разноски.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното заседание.

На 09.03.2026 г. по делото е постъпило писмо изх. № 1100-39 от 06.03.2026 г., с което директорът на НИИКН е заявил, че оттегля подадените отговори на постъпилите жалби от Т. Г. Г. срещу издадените заповеди от предходно заемачия длъжността директор на НИИКН – арх. Й. В.. Заявил е, че се отказва от оспорването на подадените жалби и оттегля пълномощията на адв. Е. Р., САК. Молбата не съдържа изявление за оттегляне, по смисъла на чл. 156 от АПК, на оспорената в настоящото производство Заповед № РД – 54 от 02.12.2025 г. издадена на основание чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, въз основа на приложените към делото доказателства и становището на страните, прие за установено от фактическа страна:

Националният институт за недвижимо културно наследство е държавен културен институт с национално значение към министъра на културата. Ръководи се от директор, който е негов представител (чл. 7, ал. 1 от Правилника за устройството и дейността на Националния институт за недвижимо културно наследство) и орган по назначаването на държавните служители в Института (чл. 7, ал. 3 от Правилника за устройството и дейността на Националния институт за недвижимо културно наследство).

Със Заповед № РД – 48 от 06.11.2025 г. (л. 12-гръб – л. 13) директорът на НИИКН, позовавайки се на чл. 2, ал. 1, ал. 5 и ал. 6, чл. 5, чл. 5а, чл. 19, ал. 4, т. 4 от Закона за администрацията, чл. 3 и чл. 6 от Закона за финансово управление и контрол в публичния сектор, чл. 2, чл. 7, чл. 236, чл. 237б, чл. 247 и сл. от Закона за обществените поръчки и чл. 7, ал. 2 и чл. 9, ал. 2 от Правилника за устройството и дейността на НИИКН, чл. 15 и следващите от Вътрешните правила за финансово управление и контрол в НИИКН, е разпоредил на главния секретар – жалбоподателя Т. Г. Г. да му представи в срок до 10.11.2026 г. конкретна информация и документи.

На 10.11.2025 г., в изпълнение на възложеното главният секретар на НИИКН е изготвил Докладна записка до директора на Института (л. 73 – л. 80), в която е посочил, че :

1) администратор на лични данни в НИИКН, съгласно Закона за защита на личните данни, е директорът и до момента на проверката – м. XI.2025 г. той не е определил конкретно лице – служител на НИИКН, нито е възложил на външен изпълнител тази дейност, няма изготвена и

утвърдена методология, организационна структура или вътрешни правила за защита на личните данни, доколкото не е издадено разпореждане от директора на НИИКН в този смисъл

2) директорът на НИИКН е администратор на лични данни, според действащата нормативна уредба и той отговаря за съхранението на документите, съдържащи лични данни; уточнено, че мястото и начина на съхранение на документите към момента на проверката се администрира от звеното за човешки ресурси в НИИКН

3) няма изготвени и утвърдени Вътрешни правила за цикъла на обществените поръчки доколкото такова задание не е било възложено от директора на НИИКН

4) директорът на Института е администратор по Закона за киберсигурност и към момента на извършване на проверката не е определил отговорни лица, които да изработят правила и процедури за информационна сигурност, да осигурят обучение и допълнителна осведоменост на служителите на НИИКН, включително и да извършат оценка на риска и да докладват за настъпили инциденти.

Към докладната са представени - информация в табличен вид за сключените договори по проведени обществени поръчки в периода 2021 г. – 2025 г. (л. 74 – л. 79), документацията по конкретно посочени обществени поръчки, заповед и утвърдени с нея Вътрешни правила за административно обслужване в НИИКН, заедно с проект за тяхната актуализация.

След деловодното завеждане на докладната записка и приложените към нея документи комисия в състав - директорът на НИИКН, старши юриконсулт в дирекция ФАПОД К. С. и адв. Е. Р. в присъствието на жалбоподателя Т. Г. е документирала с Констативен протокол от 10.11.2025 г. – 16,45 ч. (л. 80-гръб – л. 81) изпълнението на заповедта на директора № РД – 48 от 06.11.2025 г. В протокола е отбелязано, че жалбоподателят е отказал да го подпише.

На 19.11.2025 г. в 16,30 ч. същата комисия - директорът на НИИКН, старши юриконсулт в дирекция ФАПОД К. С. и главен специалист – деловодител, в дирекция ФАПОД – З. Н. в присъствието на жалбоподателя е съставила втори Констативен протокол, в който е отразено, че „не са представени нови документи“ (л. 82).

Със Заповед № РД – 51 от 24.11.2025 г. (л. 83-гръб – л. 84) директорът на НИИКН е свикал Дисциплинарния съвет. Разпоредил е да се образува дисциплинарно дело срещу жалбоподателя Т. Г. Г., заемащ длъжността „главен секретар“. Определил е срок за работа на Дисциплинарния съвет и вземане на решение 10 работни дни. Със същата заповед жалбоподателят е отстранен като член от състава на Дисциплинарния съвет. За председател на Дисциплинарния съвет, на основание чл. 95, ал. 4 от ЗДСл, е определен резервният член – старши експерт в отдел „Р.“ Р. В. (л. 14-гръб – л. 15 - Заповед № РД – 53 от 25.11.2025 г.). Заповедта е връчена на всички членове на Дисциплинарния съвет на 26.11.2025 г. Първото заседание на Дисциплинарния съвет е насрочено и проведено на 27.11.2025 г. от 10,00 ч.

На жалбоподателя Т. Г. е връчена покана за изслушване вх. № 9100-110 от 26.11.2025 г. (л. 16-гръб – л. 17 и л. 18 – л. 19), в която са посочени нарушенията, за които се води дисциплинарното производство и му е разяснено правото да се запознае с всички материали, да представи писмени доказателства, писмени обяснения, а и да ангажира свидетели.

Представените от жалбоподателя писмени обяснения са заведени деловодно с изх. № 9100 – 110 от 26.11.2025 г. (л. 21-гръб - л. 22), а в Протокола от проведеното на 27.11.2025 г. – 10,00 ч. заседание на Дисциплинарния съвет е отразено, че комисията ги е приела (л. 23).

Като Приложение № 2 (л. 85) към Протокола от проведеното на 02.12.2025 г. заседание на Дисциплинарния съвет (л. 83-гръб – л. 84) е отразено взетото единодушно решение – „Липсват основания за търсене на дисциплинарна отговорност, респективно за налагане на дисциплинарна отговорност“, „Посочените предполагаеми нарушения не могат да се считат за „неизпълнение на

основни служебни задължения по длъжностна характеристика, включително задължението за възлагане...“, тъй като не са включени в длъжностната характеристика на служителя, а и не му е било възложено изрично изпълнението им.

Решението на Дисциплинарния съвет, протоколите от проведените заседания и приложените документи към дисциплинарната преписка са докладвани на директора на НИИКН на 03.12.2025 г. (л. 83 - писмо вх. № 9100 – 112).

На 02.12.2025 г. на жалбоподателя Т. Г. е връчена писмена Покана от директора на НИИКН за изслушване, по реда на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл, насрочено за 03.12.2025 г. – 11,00 ч. В същия ден – на 02.12.2025 г. директорът на НИИКН е издал оспорената в настоящото производство Заповед № РД – 54. Като фактическа обосновка в мотивите на заповедта е посочено, че „събраните данни от извършената проверка от директора на НИИКН по Заповед № РД-42 от 06.11.2025 г. и материалите, приложени към образуваното със Заповед № РД-52 от 24.11.2025 г. дисциплинарно дело срещу държавния служител Т. Г. Г. установяват необходимост от временното му отстраняване от работа.“, отразено е и че „Главният секретар ръководи администрацията, координира и контролира административните звена за точното спазване на нормативните актове и отговаря за планирането и отчетността при изпълнението на ежегодните цели на администрацията. Данните за допуснатите нарушения създават сериозни съмнения относно изпълнението на тези ключови задължения.“.

Към преписката са приложени протоколът от проведеното на 03.12.2025 г. изслушване на държавния служител, в който са вписани саморъчно обясненията му (л. 94), заведените на 08.12.2025 г. с вх. № 9100 – 1428 писмени обяснения на жалбоподателя Т. Г., адресирани до директора на НИИКН (л. 94-гръб – л. 96), Заповедта на директора на НИИКН № РД – 57 от 09.12.2025 г., с която на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, на Т. Г. Г. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ за извършено в периода 18.08.2022 г. – 10.11.2025 г. нарушение на служебните задължения и на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 вр. чл. 89, ал. 2, т. 1 и чл. 97 от ЗДСл е прекратено служебното му правоотношение (л. 97 – л. 99). Приложено е и заверено копие на Заповед за поправка на очевидна фактическа грешка № РД – 61 от 18.12.2025 г. (л. 100-гръб – л. 101).

Като доказателства в настоящото производство са приети представените от жалбоподателя заверени копия на – деловодно заведена с вх. № 9400 – 1285 от 10.11.2025 г. Докладна записка с адресати директора на НИИКН, министъра на културата и заместник министъра на културата (л. 120 – л. 121), деловодно изведено с изх. № 9100 – 100 от 02.11.2025 г. Предложение до жалбоподателя за прекратяване на служебно правоотношение, на основание чл. 107а от ЗДСл, подписано от директора на НИИКН (л. 122), проект на Заповед от 04.11.2025 г. за прекратяване на служебното правоотношение на Т. Г., на основание чл. 107а от ЗДСл, считано от 04.11.2025 г. (л. 123), деловодно заведена с вх. № 9400 – 1350 от 19.11.2025 г. Докладна записка от главния секретар Т. Г. относно предложението на директора на НИИКН за прекратяване на служебното му правоотношение (л. 124).

От процесуалния представител на ответника – адв. Е. Р. бяха представени и приети като доказателства – заверени копия на известие за доставяне и плик с пощенски клейма, удостоверяващи действията за връчване на издадени след временното отстраняване от заеманата длъжност на жалбоподателя, заповеди на директора на НИИКН по повод образуваното дисциплинарно производство.

Описаната релевантна за настоящия правен спор фактическа обстановка, установена въз основа на информацията от представените заверени копия на документи от административната преписка по повод образуваното дисциплинарно производство срещу жалбоподателя Т. Г. – главен секретар

на НИНКН не е спорна за страните и позволява да се направят следните правни изводи :

Жалбата е процесуално допустима – подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на оспорване административен акт, в предвидения от закона срок.

Разгледана по същество – жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Упражняването на правомощието на административния орган по назначаване, предвидено в чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл - да отстрани временно държавен служител от заеманата длъжност предпоставя като задължителен елемент от фактическия състав – образувано дисциплинарно производство срещу служителя. Съдебната практика е последователна в разбирането, че в нормата на чл. 100, ал. 1 от ЗДСл е регламентирано правомощие, а не задължение на административния орган и то се упражнява в условията на оперативна самостоятелност, а не на целесъобразност, както се твърди от пълномощника на ответника. Упражняването на правомощия при условията на оперативна самостоятелност е включено в съдебния контрол за законосъобразност, съгласно чл. 169 от АПК, поради което неоснователно е искането на процесуалния представител на ответника жалбата да бъде оставена без разглеждане поради липса на предмет (Р. 495 от 16.01.2024 г. на ВАС, V о. по адм. д. 4321/2023 г., Р. 7776 от 24.06.2024 г. на ВАС, V о. по адм. дело 1609/2024 г.).

Оспореният административен акт е издаден от компетентния, съгласно чл. 100, ал. 1 от ЗДСл вр. чл. 7, ал. 3 от Правилника за устройството и дейността на НИНКН, орган по назначаването – директора на Националния институт за недвижимо културно наследство, в предвидената от закона писмена форма. Не са допуснати нарушения на административно производствените правила предпоставящи като самостоятелно основание неговата отмяна.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че към момента на издаване на заповедта, с която временно е отстранен от длъжност, не е било образувано дисциплинарно производство. Заповедта на директора на НИНКН № РД-51 от 24.11.2025 г. (л. 13-гръб – л. 14), с която е свикан Д. съвет с цел образуване на дисциплинарно дело срещу главния секретар за извършено нарушение по чл. 89, ал. 1, т. 1 от ЗДСл – неизпълнение на служебните задължения в конкретния казус е поставила началото на дисциплинарното производство срещу жалбоподателя Т. Г.. Тази заповед подлежи на контрол за законосъобразност, но не е предмет на проверка в настоящото производство.

Отстраняването от длъжност е временна мярка, която има за цел превантивно да лиши от възможност служителят спрямо когото е образувано дисциплинарно производство да препятства обективното изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за дисциплинарната му отговорност. Задължителен елемент при упражняване на това правомощие е в мотивите на заповедта на административния орган да са изложени отделни, изрични съображения, че прилагането на тази мярка е пропорционално на легитимната цел - да се ограничи достъпа на длъжностното лице, спрямо което се води дисциплинарното производство, до документи, включително относими към нарушенията, предмет на установяване и доказване в производството, а и на възможността му да въздейства по неправомерен начин и да препятства развитието на дисциплинарното дело. В мотивите към процесната заповед не се съдържа информация за необходимост от прилагане на временната мярка по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл – липсват обективни данни, включително и констатация, че оставането на работа на служителя ще попречи на развитието на дисциплинарното производство или че ще предпостави недобросъвестно изпълнение на възложените му служебни задължения.

Обратно, в деня на издаване на процесната заповед – на 02.12.2025 г. е съставът на Дисциплинарния съвет единодушно е приел, че са събрани необходимите доказателства за установяване на фактите от значение за дисциплинарната отговорност на жалбоподателя, и е взел

решение – също единодешно, анализирайки информацията от събраните доказателства, че няма основание да се търси дисциплинарна отговорност на жалбоподателя за нарушенията, за които е образувано дисциплинарното дело, въз основа на заповедта на директора на НИНКН.

В мотивите на оспорената заповед не се твърди да са налице установени от органа по назначаване предпоставки за възобновяване на процеса по събиране на доказателства и това да налага прилагането на временната мярка по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Упражняването на правомощието по чл. 100, ал. 1 от ЗДСл, безспорно е подчинено на съблюдаване на принципа за съразмерност по чл. 6, ал. 1, ал. 5 от АПК и задължава административния орган да се въздържа от действия и актове, с които може да причини вреди, които са по -големи от преследваната легитимна, нормативно установена цел. Приложената в конкретния казус временна мярка, в контекста на ангажираните от жалбоподателя писмени доказателства в настоящото производство относно неприетото предложение на директора на НИНКН за прекратяване на служебното му правоотношение по взаимно съгласие, сочи на превратно упражняване на властнически правомощия и непропорционално, макар и временно ограничаване на конституционно гарантираното право на труд на жалбоподателя, в нарушение на целта на закона.

Оспорената заповед подлежи на отмяна на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК като издадена в противоречие с материално правната разпоредба на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл и несъответствие с целта на закона.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените разноски за адвокатско възнаграждение на процесуалния му представител. В представения Договор за правна защита от 23.01.2026 г. е посочено, че договореното възнаграждение в размер на 500 евро е платено в брой при подписване на договора (л. 119-гръб). Неоснователно е възражението за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Въпреки, че казусът не се отличава с фактическа и права сложност и по делото е проведено само едно съдебно заседание, възнаграждението е в минималния, предвиден размер на разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г., който е съответен на процесуалната активност и предоставената квалифицирана правна помощ от пълномощника на жалбоподателя.

Мотивиран от изложеното, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Т. Г. Г. от [населено място], [улица] Заповед № РД-54 от 02.12.2025 г. издадена от директора на Националния институт за недвижимо културно наследство, с която на основание чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, е отстранен временно от длъжността главен секретар на Националния институт за недвижимо културно наследство, въз основа на образувано дисциплинарно дело със Заповед № РД-52 от 24.11.2025 г.

ОСЪЖДА Националния институт за недвижимо културно наследство, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, да заплати на Т. Г. Г. от [населено място], [улица] сумата от 500 (*петстотин*) евро, направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: